

[Aksel Larsen.]

lag af de oplysninger, der er fremkommet i Per Bruuns doktordisputats; men det ærede medlem gik ud fra som en selvfølge, at det er undersøgelsens mening, at der intet må ændres i projektet. Såvel udfra almindelige logiske som udfra realitetsbetragtninger må jeg udtale min forbavelse over dette. Jeg håber da ikke, at ministeriet for offentlige arbejder iværksætter en undersøgelse, idet man på forhånd beslutter, at den ikke må resultere i noget som helst. Jeg håber da, det er meningen, at man vil tage saglig stilling til undersøgelsens resultat, og hvis undersøgelsens resultat animerer til, at man ændrer Thyborønprojektet, at man så også ændrer det.

Dette kostbare Thyborønprojekt er i virkeligheden jaget gennem tinget i 1946, og det er vist ikke for meget sagt, at det er besluttet på grundlag af et aldeles ufyldstgørende materiale og aldeles ufyldstgørende undersøgelser. Der er ikke overfor folketinget ført noget bevis for, at det var nødvendigt eller rimeligt med netop dette kostbare projekt. Jeg beklager at måtte sige det, men sandheden er den, at det folketingsudvalg, som syslede med sagen, kun fik de oplysninger, som, om jeg så må sige, passede i projektfædrenes kram, kun fik de oplysninger fra vandbygningsvæsenets sagkyndige, som stemte overens med vandbygningsdirektørens daværende opfattelse, til trods for at der i vandbygningsvæsenet fandtes sagkyndige, som var mere end skeptisk indstillede overfor projektet, men de havde mundkurv på, så de ikke var i stand til at sige deres mening til folketingsudvalget. Nu mener jeg ikke, at det i almindelighed skal være sådan, at embedsmænd f. eks. for offentligheden kan udtale sig, som det passer dem; men jeg mener, at når man fra et ministeriums side kommer med et så omfattende og kostbart forslag til folketinget, bør folketinget forsynes med alle de oplysninger, der kan fremskaffes om projektet, og jeg finder derfor, det er meget beklageligt, at folketinget dengang blev så ensidigt informeret, således at det var muligt at få dette projekt vedtaget over hals og hoved, uden at de fornødne yderligere undersøgelser af forholdene ved Thyborøn blev foranstaltet.

Det forekommer mig, at den nævnte dok-

tordisputats og det, der er kommet frem i forbindelse med den, sandsynliggør, at de fornødne undersøgelser ikke var foretaget, og at Thyborønprojektet i den form, det har fået, ikke burde være vedtaget. Jeg er meget glad for, at den højtærede minister for offentlige arbejder har iværksat en omfattende undersøgelse. Hvis resultatet af den bliver, at Thyborønprojektet bør omarbejdes, ikke udføres i overensstemmelse med loven af 1946, regner jeg da rigtignok med, at vi så får forslaget frem her i tinget. Jeg håber iøvrigt, at vi under alle omstændigheder får en beretning om undersøgelsens forløb og resultat, når det måtte være muligt.

Det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen argumenterede for, at man ikke måtte ændre en tøndel ved Thyborønprojektet, uanset hvad undersøgelsen viste af resultater, og han begrundede dette med de store erhvervsinteresser i Thyborøn, med de investeringer, der er sket i tillid til Thyborønprojektets gennemførelse. Han talte om en katastrofe, hvis man ændrede det, og talte om, at en ændring ville berøre over 100 000 menneskers vitale interesser. Jeg synes, det er at tage munden lidt vel fuld. Hvis der er begået en fejl i 1946, skal der argumenter og begrundelser af en særlig art til, for at man skal føre denne fejl videre, når den eventuelt erkendes. Når man taler så varmt for interesserne i Thyborøn, glemmer man åbenbart den interesse, Thyborønprojektet og forholdene ved Thyborøn og gennemstrømningen har for Limfjorden i det hele taget. Jeg synes ikke, man har lov til at overse, at de forhold, som eksisterer, vil eksistere endnu en årrække, for det tager meget lang tid, inden man bliver færdig med dette Thyborønprojekt. Ja, erfaringerne viser, at det har meget alvorlige følger for Limfjordsegnene iøvrigt, at der er åbnet på den måde, som der er i Thyborøn. Desuden må det vel også være tilladt at gøre opmærksom på, at da man fik folketinget til at vedtage Thyborønprojektet, fortalte man, at det ville koste 100 mill. kr. Hvis jeg ikke husker meget fejl, udtrykte jeg dengang tvivl om, at beløbet ville holde, og nu er der mange sagkyndige, ingeniører og andre, der regner med, at inden det bliver færdigt — hvis det bliver færdigt — vil det mindst koste det dobbelte. Der er altså